

i Mar, og jeg tillader mig derfor paa Udvalgets Begne at tage Vædringsforflaget under Nr. 84 tilbage.

Formanden (Berg): Vædringsforflaget under Nr. 84 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Dphold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Holstein): Vædringsforflagene under Nr. 86 og 87 høre sammen. Det første, der er stillet af Ministeren, er motiveret ved, at vedkommende Røstode Hansen ved Slotsbranden ikke blot har mistet sin Fribolig, men ogsaa sine Udenomsindtægter, som han fik ved Forevisning af Slottet, altsaa en Slags Driftpege. Nu kan Udvalget ganske vist erkjende, at der er Grund til at give den vedkommende Røstode Erstatning for Fribolig, men derimod ikke til at give ham Erstatning for disse tilfældige Indtægter, thi det maa jo erindres, at samtidig med at han har mistet sine tilfældige Indtægter har han ogsaa mistet sin Bestjæftigelse, altsaa har han faaet sin Tid fri, saa at han kan gjøre sig den frugtbringende. Dette er Grunden til, at der er stillet Forslag om at nedsætte Summen til 500 Kr. som en Erstatning for Friboligen. — Under Nr. 88 stiller Udvalget Forslag om, at den Anmærkning, som er foreslaaet af Ministeren, at hvad der spares paa en af Kontoerne V. B. b. 5. og 6. kan anvendes paa den anden eller paa Konto 4., skal udgaa. Forslaget gaar nemlig ud paa, at hvad der spares paa den Konto, som er bestemt til Inventarium, Brændsel og Belysning, kan anvendes paa den anden eller til Samlingens Forøgelse, og man tror, at det vil kunne have uheldige Konsekventer, om man allerede nu gav en saadan Frihed til at anvende fra en Konto, der var bestemt til den daglige Drift, paa Samlingens Forøgelse, idet der vil ligge en Fristelse til at anvende for meget paa Forøgelsen og spare for meget paa Driften. Man tror derfor, at den hidtidige Ordning er bedre og har derfor modsat sig, at der sker Forandring deri. — Vædringsforflaget under Nr. 89, som gaar ud paa at forandre Posteringen med Hensyn til de 3,000 Kr., der hidtil ere tilstaaede Røbberstiftsamlingen, er et af de Forslag, der kun have til Hensigt at føre Finantsloven tilbage til, hvad den hidtil har været. Sagen har været behandlet tidligere, man har i Almindelighed aldrig modsat sig en Forhøielse af Bevillingen til Røbberstiftsamlingens Forøgelse, men man har troet det rigtigt, at den bør være ekstraordinær, da den er en af

de Bevillinger, der afhænge af Tid og Omstændigheder og derfor ikke bør fastlaas for bestandig. — Under Nr. 90 har Ministeren stillet Forslag om en Bevilling af 1,000 Kr. til en Mand, der har viist særlig Sver og Dygtighed med Hensyn til Indsamlingen af oldnordiske Gjenstande og overhovedet af Ting af antikvarisk Interesse. Dette omtales under Nr. 119 i Betænkningen, og Grunden til, at Forslaget ikke allerede er tiltraadt, er den, at man havde ønsket nærmere Oplysninger om vedkommende Mand. Disse Oplysninger har man senere faaet, og de tyde paa, at der er al Grund til at yde ham den forlangte Understøttelse. Jeg tillader mig derfor paa Udvalgets Begne at tiltræde Forslaget under Nr. 90, som er stillet af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet om at forhøje Summen 10,186 Kr. 50 Øre med 1,000 Kr. — Den Række af Forslag, der nævnes under Nr. 91—100, vedrøre Theatret og ere motiverede i Betænkningen ved Hensynet til Bevarelsen af den Balance, som vi anse nødvendig ved Theatrets Budget. Jeg behøver ikke at tilføje Noget med Hensyn til disse Forslag. — Vædringsforflaget under Nr. 101 er stillet af Udvalgets Flertal og gaar ud paa at nægte den Bevilling, der forlanges af Ministeren til en ny Underfjorjel. I Forbindelse dermed staar det at Udvalgets Flertal ikke har tiltraadt det næste Forslag under Nr. 102, der gaar ud paa at forandre Summen til denne Underfjorjel. Grunden til, at man modsætter sig Underfjorjelen i det Hele taget, er den, at Theatrets Bygningsudgifter i de senere Aar har viist sig at være saa overordentlig store og saa stridende mod den Forventning, man var berettiget til at nære med Hensyn til en saadan ny Bygning, at man ikke finder Anledning til nu at gaa til ikke aldeles nødvendige Bygningsforanstaltninger. Under Nr. 103 er der stillet et Vædringsforflag af Udvalget om Nedsættelse af Summen med 2,000 Kr. paa Konto VIA 1. Det er en kun rent formel Vædring; Da Professor Rasmus Nielsen er afaaet ved Døden, efterat Finantslovsforflaget er udarbejdet, bør denne Røttelse af formelle Hensyn finde Sted. Derimod ere Forslagene under Nr. 104 og 105 motiverede ved Hensynet til Ministerens Stilling til Bevillingerne paa Konto VI. Det fremgaar af Anmærkningerne, at Ministeren ikke har udbetalt de Summer, som han i Henshold til vedkommende Finantslov var forpligtet til at udbetale til 3 Forfattere, som i Fjor bleve foreslaaede af Finantsudvalget til Optagelse paa Finantsloven, hvilke Bevillinger bleve staaende, ogsaa efter at Finantsloven var behandlet i Landstinget og efter